

Udvalget tør forventes, at den høitærede Minister vil slutte sig til disse Vendinger i Lovforslaget. Jeg skal derfor ogsaa som Ordfører for Udvalget indskrænke mig til i alt Væsentligt blot at henvise til den Fællesudtalelse, der indeholdes i Betænkningen fra Udvalget, og kun tilføje nogle ganske faa supplerende Bemærkninger. Senere naar Mindretallets Forslag kommer for, hvilket, hvad jeg udtrykkelig tror at burde bemærke, staar ganske uafhængigt af det øvrige Lovforslags Indhold, skal jeg frigjøre mig og gjøre Mindretallets Betragtninger gjældende, men foreløbig skal jeg vel erindre, at jeg taler paa Udvalgets Vegne. Det, der er det første væsentlige Gode, der vil opnaas, naar dette Lovforslag vedtages med de dertil foreslaaede Vendinger, er det, at Politiet over hele Landet vil faae den fornødne Myndighed til at kunne skride ind mod de Forskellinger og de Bedrag med Hensyn til Salget af Levnetsmidler, der finde Sted, og tillige vil faae Hjælpen midler til at kunne benytte sin Myndighed; det bliver derhos givet det Raalæg om at lade denne vigtige Sag være sig meget magtpaaliggende. Dette er et Fremskridt, der vil opnaas ved denne Lov, som jeg tror, at Alle maa sætte Pris paa. I den Henseende vil det jo let ses, at Vendingforslagene gaa væsentlig ud paa at lade Myndigheden til at foretage Undersøgelser af visse bestemte Levnetsmidler, være gjældende for Politiet over hele Landet, og det vil ligeledes ses, at der ogsaa for Politiet i de mindre Kjøbstæder og for Politiet paa Landet er aabnet Udgang til at kunne faae Hjælp til at foretage saadanne Undersøgelser i de Tilfælde, hvor Politiet skjønner, at saadan Hjælp er nødvendig. I den første Paragraf har Udvalget foreslaaet indsat en Bestemmelse om, at alt Brød, som har en Vægt af over 2 Pund, skal være forsynet med Betegnelse af, hvormeget Vægten udgjør. Udvalget har sat den større Vægt, fordi det er den Vægt, som med Hensyn til det Brød, som sælges som egentlig Livsformødenhed, er det, det kommer an paa, hvormed af alt det Smaa-brød, som sælges her, i det Mindste en stor Del hører til det egentlige Luxusbrød. Det er jo bekendt, at der meget hyppig siden 1857, da Lovgivningen ophævede Magistraternes Ret til at sætte Løst paa Brød, altsaa bestemme, hvor stor Vægt der skulde leveres for en vis Pris, — hvad der dog iøvrigt kun gjaldt om Rugbrød — har været Klaget over, at, medens den almindelige Forestilling var, at man kjøbte sig et 8 Pd.s Rugbrød for den og den Pris, fandtes dette Rugbrød ikke

at have den Vægt, som det antoges, det var fulgt til. Jeg tror, det er en Bestemmelse, som i Pragis vil have ikke ringe Betydning; ligeledes har man troet at burde foreslaa, at der, foruden de Levnetsmidler, som efter Lovforslaget skulle være Gjenstand for jevnlig Undersøgelse, tillige optoges The, Smør og Vin. Grunden dertil er angivet i Betænkningen, og jeg skal altsaa ikke komme videre ind derpaa. Med Hensyn til § 2 skal jeg blot bemærke, at man har anset det for nødvendigt, naar Sundhedskommissionens borgerlige Medlemmer besluttede at gaa ind hos en Handlende og foretage en Undersøgelse af nogle af disse Levnetsmidler, maatte dette kun ske, naar det var anmeldt for Sundhedskommissionens Formand. Jeg tror, det vil være nyttigt at fastsætte den Regel, baade fordi det synes, at der bør være den Orden i Sundhedskommissionen, at flige Skridt ikke ske uden Kommissionens eller dens Formands Vidende og Villie, dels ogsaa for at fiktive de paagjældende Medlemmer af Sundhedskommissionen, der undersøge, mod Mistanke om, at det er af personlige Grunde, at denne Undersøgelse foregaar i det enkelte Tilfælde.

Med Hensyn til Redaktionen af første Punktum af 3die Stykke i § 2 har man taget Hensyn til de Bemærkninger, der bleve gjorte ved Sagens første Behandling, for at gjøre det tydeligt, hvorledes de paagjældende Udgifter skulle udredes. Derimod har man ikke fuldkomment fyldestgjort en æret Aalers Ønske om at give Politimestrene i de smaa Kjøbstæder og paa Landet en stadig Medhjælp; men Paragrafen er foreslaaet affattet saaledes, at det ikke kan betvivles, at, naar der virkelig i en Kjøbstad er Trang til hyppig at lade disse Undersøgelser foregaa, vil der ved vedkommende Politimesters Aftale med Amtmanden, der i det Tilfælde betragtes som handlende paa Amtsrådets Vegne — thi det er Amtrepartitionsfonden, der vil komme til at betale den største Del af Udgifterne — let kunne opnaas en Ordning, hvorved denne Medhjælp i de enkelte Tilfælde, der som alle Vedkommende synes, at der er Grund dertil, kan træffes saaledes, at det bliver en stadig Medhjælp. Ligeledes har Udvalget taget Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom under første Behandling, ved Redaktionen af § 3 med Hensyn til den Tid, i hvilken disse Undersøgelser af Levnetsmidler skulle kunne foregaa i de forskjellige Udsalg og Oplag.

Den meget vigtige § 4 er foreslaaet forandret fra, hvad der staar i Lovforslaget, uden at